

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Valerii Andreae Desselii Erotemata Ivis Canonici

Andreas, Valerius

Francofurti & Lipsiae, 1720

XXXIV. De treuga & pace.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63277](#)

XXXIV. De treuga & pace.

Sequitur quarta pars, quæ in Digestis dice est de pactis, & de transactionibus: hic additur tractatus de treuga & pace: niam hæc pactis constituuntur. *D. de paci* nec minus pacis, quam pacti vocabulum: **t**ractione deducitur. *D. eod. l. i. §. 1. §. 1.* In igitur parte sunt tres tractatus: quorum unus est de treuga & pace, duo namque tempora in reipublicæ administratione spectantur: alterum pacis, alterum belli. *In pr. Arist. Polit. l. i. c. 3. & l. 7. c. 14.* bellum pace tollitur, ita per treugam modo suspenditur. Quare non inscite nos possumus, treugam esse pacem temporaria, pacem vero esse treugam perpetuam; etiam treuga est, cum hostes se invicem lacerent tempus non possunt, ut colligitur ex *l. 3. liminium 19. §. 1. D. de captivis.* Cum hostibus est bellum *D. eod. l. hostes. 24.* & interdum treuga. Cum foederatis est pax *D. eod. 1.* nec non cum iis regibus aut populis, quibus cum nec bellum est, nec foedus. *D. eod. l. 5. §. 4. pace.* §. Treuga duplex est: canonica & conventionalis. Canonica est, quæ certis temporibus jure Canonico constituitur, ita ut non violans puniatur *c. i.* Conventionalis est, quam Latini inducias appellant. Hanc Jure confit.

osultus ita definit, *cum in breve & præsens
tempus convenit, (subaudi inter hostes) ne se
tacem laceffant. d. l. postliminium. §. 1.*
Nota primo, decretalium conditorem recte s
cripsisse hunc titulum de treuga, non de in
taciis: quia (ut ex dictis manifestum est) treu
glatius patet, quam induciæ, & in artibus
radendis cum liceat facilioris doctrinæ causa
ingere nova vocabula Aristot. categor. c. 7.
art. II. quod & Poëtis Horatius in arte con
udit, multo magis licitus debet esse usus vo
cabulorum vulgo usitatorum, licet barbara
ant; sicut enim multa vocabula Græca, ut hy
potheca, emphyteusis, & similia; ita quædam
barbara, ut gaza, usu etiam apud bonos au
tores recepta sunt; ergo non solum ex Græ
co, sed etiam ex barbaro fonte, cum est opus,
ubi Græcus fons exaruit, vocabula haurire
sunt: nec minus in jure canonico verbum
treuge, quam apud Livium vocabulum suffi
cienter ferendum est. Sed translatitium est, ut
homines ad reprehendendum propensi, ea
culpant, quæ non intelligunt. §. Nota secun
do de securitate tres regulas. I. Tempore
belli securitas non est inter eos, inter quos est
bellum D. de acquir. rer. dom. l. 5. §. ult. l. 7.
pr. & Inst. de rer. divis. §. item ea, exceptis
personis, quibus ex speciali privilegio
indulgetur, ut nequeant jure belli offendit,
poniam ipsi bellum non gerunt, ut presby
teri,

teri, monachi, & cæteri, qui enumerantur
 c. 2. Idcirco Doctores dicunt, cum his
 treugam perpetuam. Hoc privilegium
 telligo procedere tantum in bello, quod
 Christianos principes geritur: quod a Do-
 ribus pro bello civili habetur, ita ut in en-
 pti non fiant servi capientium D. de cap-
 si quis ingenuam 21. §. I. quia omnes Chri-
 ni principes populique sunt ejusdem Ecclesie
 cives. II. Tempore pacis securitas con-
 tur federatis D. de captiv. d. l. 7. boni
 quibuscum nec foedus est; nec amicitia,
 hospitium. D. eod. d. l. 5. §. in pace. III. Te-
 pore treugæ conceditur securitas etiam
 xxij. q. I. c. nol. 3. vers. fides.

XXXV. De paclis.

SEcundus tractatus est de pactis, de qua
 dixi D. eodem. tit. §. Nota si nudo pri-
 convenit, paciscentem non cogi jure ac-
 ut fidem præstet D. b. tit. l. 7. §. sed cum
 sed disciplinam seu censuram Ecclesiastica-
 t. I. §. 3.

XXXVI. De transactionibus.

Tertius tractatus est de transactionibus
 de quibus egi D. b. 1. Hic est finis que-
 partis hujus primi libri.

XXXVII. De postulando.

QVinta pars est de his, qui suo vel alieno
 donis minor